

Fyrsti kvinnuligi doktarin á Havstovuni

Tann 11. februar 2009 fekk Havstovan sín fyrsta kvinnuliga doktara. Tað var Karin Margretha H. Larsen, sum við Universitetið í Bergen vardi PhD-ritgerð sína um sjógvin á Landgrunninum.

Sum granskingarstovnur roynir Havstovan at eggja sínum vísindaligu starvsfólkum til at fara undir PhD lestur ella tilsvarandi. Tann 1. januar 2009 vóru 5 starvsfólk – øll mannfólk – við doktaraheiti í starvi á Havstovuni, men tann 11. februar 2009 fekk Havstovan tann fyrsta kvinnuliga doktaran, so at tey nú eru 6 í tali. Tað var Karin Margretha H. Larsen, sum vardi PhD-ritgerð við Universitetið í Bergen.

Ritgerðin, sum hevur heiti “Circulation and exchange of water masses on the Faroe Shelf and the impact on the Shelf ecosystem”,

er um sjógvin á Landgrunninum. Karin Margretha H. Larsen hevur í sínum arbeiði kannað hita-, salt- og streymviðurskiftini á Landgrunninum. Harumframt hevur hon kannað frontin, sum er rundan um sjógvin á Landgrunninum. Hesin frontur skilir landgrunssjógvin frá sjónum útiá og hevur stóran týðning fyri gróðurin av plantuæti á Landgrunninum. Karin Margretha H. Larsen og onnur fólk á Havstovuni hava gjørt eitt vistfrøðiligt model, sum vísir, at tá útskiftingin av sjógvi gjøgnum frontin er stór, tá verður gróðurin á Landgrunn-

UM KARIN MARGRETHU

Karin Margretha Húsgarð Larsen er fødd í Tórshavn í 1969. Hon læs ravmagnsverkfrøði á Fróðskaparsetrinum og fekk bachelor prógv haðani í 1995. Síðani arbeiðdi hon eitt stutt skifti við eini verkætlan hjá Datronik. Í 1997 fekk hon starv á Fiskirannsóknarstovuni (nú Havstovan) og fór í 2000 samstundis undir víðari lestur við Universitetið í Bergen, har hon fekk Cand. Scient prógv innan havfrøði í 2003. Í 2004 fór hon undir PhD-verkætlanina.

Á Geofysisk Institutt eftir verjuna. Standandi frá vinstri: Dr. Ken Drinkwater, Prof. Bogi Hansen, Dr. Eva Falck og Prof. John Simpson. Sitandi frá vinstri: Nýtilnevndi doktarin Karin Margretha H. Larsen og Prof. Harald Svendsen.

inum vánaligur – og øvugt. Hetta merkir, at tá útskiptingin er stór, tynnir hon alla tíðina nøgdina av plantuplankton á Landgrunninum, so at gróðurin ikki kemur rættiliga fyri seg. Gróðurin hevur stóran týdning fyri alt livandi á Landgrunninum, og t.d. er týðuligt samband millum gróðurin og livilíkindini hjá toski: Tey árin gróðurin er góður, hevur toskurin nógv at eta og er væl fyri. Øvugt er tey vánaligu árin. Á heimasíðuni hjá Havstovuni (www.hav.fo – Ritgerðir – 2009) er ein feroyskur samandráttur við hovuðsúrslitunum úr ritgerðini hjá

Karini Margrethu H. Larsen. Arbeiðið við ritgerðini er gjørt á Havstovuni, og vegleiðarar vóru Prof. Harald Svendsen, Universitetið í Bergen, Prof. Bogi Hansen, Havstovan og Dr. Jofrid Skarðhamar, Akvaplan-niva, Tromsø. Faroes Partnership hevur fíggað verkætlanina.

Verjan av PhD-ritgerðini fór fram á Geofysisk Institutt við Universitetið í Bergen, men var send beinleiðis við fylgisveini og víst á Havstovuni, so at familja og starvsfelagar á Havstovuni kundu fylgja við. Í dómsnevndini sótu Prof. John Simpson, University of Wales, Dr.

Ken Drinkwater, Havforskningsinstituttet, Bergen og Dr. Eva Falck, Universitetet i Bergen. Leiðari av verjuni var Professor Eirik Sundvor, Universitetet i Bergen.